

Beretning fra Kia Halschou-Jensen, modtager af Nutricias Uddannelseslegat 2013:

I 2013 modtog jeg Nutricia Uddannelseslegat. Det gjorde det muligt for mig at besøge hospitalsafdelinger i forskellige lande. Mit fokus var at få indsigt i de praktiske arbejdsgange mht. ernæringsterapi og især monitoreringen af ernæringsindsatsen hos indlagte patienter. På min rundtur besøgte jeg afdelinger i Rom og Göteborg.

I **Rom** besøgte jeg Universitetshospitalet Umberto I, hvor jeg fik lov at følge professor Alessandro Laviano og hans studerende i 3 dage. Dagene startede altid med et besøg på intensiv afdeling. Her var den primære ernæring, parenteral ernæring. For at monitorere ernæringsindsatsen blev de sidste blodprøvesvar tjekket ved hvert besøg. Hvis muligt blev patienterne vejlet ugentligt og ellers blev de vurderet ud fra et klinisk skøn. Det var tydeligt, at forholdet til afdelingens personale var en vigtig del af dagsordenen og at for store krav i forhold til ernæring kunne skabe problemer og dermed være afgørende for om ernæringsteamet overhovedet måtte komme på afdelingen. Herefter gik turen videre til forskellige medicinske afdelinger. Her blev det tydeligt, at der er store kulturelle forskelle i mellem f.eks. Danmark og Italien når det gælder udbuddet af mad på hospitalet. Størstedelen af patienterne på disse afdelinger kunne spise selv og trods en kantine på hospitalet, var der rigtig mange patienter der kun spiste den mad de pårørende medbragte. Det var også de pårørende der stod for indkøb af ernæringsdrikke. Dette var selvfølgelig en udfordring i forhold til at iværksætte ernæringsterapi og monitorere effekten heraf. Det blev også klart, at en meget vigtig opgave udover ernæringsindsatsen var opretholdelse af et personligt og imødekommende forhold til personalet på de respektive afdelinger. Hvis det ikke lykkedes, kunne det resultere i at personalet fra Ernæringsenheden ikke længere var velkommen på afdelingen.

I **Göteborg** besøgte jeg Sahlgrenska Universitetshospital. Her fik jeg mulighed for at følge diætister fra Enheden for Klinisk Ernæring, og Mave-tarm kirurgisk afdeling. På afdelingen for tarmsvigt blev alle patienter tilset af en diætist ved første besøg. Jeg sad med en dag og fik et indblik i det praktiske arbejde med igangsættelse af ernæringsterapi og udarbejdelse af kostplaner samt vurdering af ernæringsstatus. Her var monitoreringen baseret på vægt, bioimpedans målinger og hudfoldsmålinger. Vægten blev ofte fulgt op af yderligere vurderinger af ernæringsstatus. Jeg fik også mulighed for at følge to ansvarlige diætister på henholdsvis afdelingen for transplantationer og Hæmatologisk afdeling. Her var der øget fokus på selve ernæringsterapien og ikke mindst vejledning af patienterne inden udskrivelse. Der var ekstra opmærksomhed på usikkerheden ved at bruge vægten alene, og derfor var vægten oftest fulgt af blodprøver og hudfoldsmålinger. Generelt erfarede jeg, at der var meget fokus på de udfordringer der er ved at bruge vægten som eneste parameter. Det var stadig det primære mål, men der blev, om end ikke systematisk, udført flere kliniske undersøgelser, vurdering af blodprøver samt kostregistreringer til at understøtte vægten.

Det har været yderst interessant og til stor gavn for mig som "skrivebordsnørd", at få et indblik i det praktiske arbejde med ernæringsterapi og dennes monitorering i både ind- og udland.